

Kees

Dit verhaal gaat over Kees. Kees woont in een dorpje, aan de rand van een bos. Hij woont daar samen met zijn vader. En natuurlijk gaat Kees, net als jij, elke dag naar school. Maar als hij uit school komt, loopt hij altijd alleen naar huis. Hij speelt dan een beetje buiten, soms een beetje binnen, tot zijn vader roept: 'Kees, we gaan eten!'. En dan gaan ze eten, samen aan tafel. Verder niemand. Vandaag is ook zo'n dag. Papa heeft hem geroepen: 'Kees, aan tafel, we gaan eten!' Kees komt naar binnen gerend, wast zijn handen en gaat aan tafel zitten. Zijn vader zegt: 'Kees, luister eens jongen. Elke dag als je uit school komt, kom je alleen naar huis. Zou het niet eens leuk zijn om een vriendje uit te nodigen? We wonen aan de rand van het bos. Er is zoveel te doen hier. Vind je dat niet een goed idee?'

Daar moet Kees even over nadenken. 'Maar wie moet ik dan uitnodigen', vraagt hij? Het is even stil....dan zegt zijn vader: 'Ik weet niet wie er bij jou in de klas zitten, wie denk jij dat wel een aardige jongen is om uit te nodigen?' Daar moet Kees opnieuw over nadenken. Wie zitten er allemaal bij hem in de klas? Mike, Evert, Joey, Edo.... Edo, die zou misschien wel leuk zijn om uit te nodigen. Hij zegt tegen zijn vader: 'Ik denk dat ik Edo vraag.' 'Nou,' zegt zijn vader, 'dat is een goed idee!'

De volgende dag gaat Kees naar school. Op het schoolplein, tijdens het voetballen, zegt hij: 'Hé Edo, kom jij vanmiddag bij mij spelen?' En weet je wat Edo zegt? 'Ja, is goed! Heb ik wel zin in. Maar ik moet het wel even aan mijn moeder vragen.' Gelukkig vindt zijn moeder het goed. Dus 's middags, als ze uit school komen, lopen ze samen naar huis. Kees vindt het spannend. Eindelijk heeft hij een vriendje die mee komt spelen. Ze besluiten samen te gaan voetballen. Kees heeft een hele goede bal, die haalt hij uit de schuur. Ze leggen jassen op het grasveld. De ene jas is de ene doelpaal, de andere jas is de andere doelpaal. Ze schieten om de beurt en het gaat super leuk. Edo kan kei hard schieten. Hij neemt een aanloop en schiet zo hard hij kan. Maar wat gebeurt er? De bal vliegt in de boom, tussen de takken en komt niet meer naar beneden. De bal zit vast in de boom. 'Ja, Edo...' zegt Kees, 'Dat is mijn goeie bal! Wat doe je nou?' 'Dat was een ongeluk!', zegt Edo. Hij schudt aan de boom. 'Hij komt wel weer naar beneden.' Maar hoe hard Edo ook schudt, de bal komt niet naar beneden. 'Edo' zegt Kees, 'dat vind ik echt niet leuk.' En Kees gaat ook aan de boom schudden. Hij wordt heel boos. Dat is zijn goede bal. 'Je hoeft toch niet zo hard te schieten?' zegt Kees tegen Edo. 'Dat is echt stom. Ik heb geen zin meer in jou. Ga jij maar weg!' zegt hij tegen Edo. Hij geeft hem een duw en loopt naar binnen. Edo staat op het grasveld en haalt zijn schouders op. Hij gaat naar huis. Om zes uur roept vader: 'Kees, we gaan eten!' Kees wast zijn handen en komt aan tafel. Vader vraagt: 'Waar is Edo?' 'Edo is stom' zegt Kees. 'We gingen voetballen en hij schoot de bal zo hard in de boom dat ie er niet meer uit komt. Hij hoeft toch niet zo hard te schieten? Dat was mijn goede bal. Nou en toen ben ik naar binnen gegaan en is Edo naar huis gegaan.' 'O,' zegt zijn vader, 'dat was niet zo'n succes dus.' Vader kijkt Kees aan en zegt: 'Ik heb wel een ladder. Maar,' zegt zijn vader, 'dan wil ik wel dat je morgen weer iemand uitnodigt. Kees wil graag zijn bal terug. Maar weer iemand uitnodigen ziet hij niet zo zitten. Dan gaat het weer mis, dat zul je zien. S 'avonds klimt zijn vader op de ladder en haalt de bal uit de boom.

De volgende dag, als Kees naar school gaat denkt hij na wie hij zou kunnen uitnodigen. Edo wordt het niet. Joey, Evert, Mike... Mike is wel een goeie. Die ga ik uitnodigen. Op het schoolplein, tijdens het voetballen, zegt hij: 'Hé Mike, kom jij vanmiddag bij mij spelen?' En weet je wat Mike zegt? 'Ja, is goed! Heb ik wel zin in. Maar ik moet het wel even aan mijn moeder vragen.' Gelukkig vindt zijn moeder het goed. Dus 's middags, als ze uit school

komen, lopen ze samen naar huis. Als Mike bij kees komt ziet hij het grote grasveld en de trampoline. 'O, wat cool, jij hebt een trampoline! Ik wil op je trampoline!', zegt Mike. Maar kees vindt dat niet zo'n goed idee. Stel je voor, dan gaat de trampoline kapot. Dat zul je zien. Gisteren de bal in de boom en dan nu mijn trampoline kapot. 'Nee, zegt Kees twijfelend, 'we gaan niet op mijn trampoline.' 'Jawel joh!' zegt Mike, 'dat is leuk! Ik heb geen trampoline en ik wil graag op jou trampoline.' 'Nee,' zegt Kees, 'dat gaan we niet doen. Ik wil binnen spelen.' Kees denkt na. Wat kunnen ze binnen doen waarbij er niets mis kan gaan? Kwartetten! 'We gaan kwartetten binnen!' dat gaat niet kapot, denkt hij, dat kunnen we wel doen. Maar daar wil Mike niets van weten. 'Nee joh, ik heb geen zin in binnen, het is hartstikke lekker weer! Ik ga niet binnen kwartet spelen, ik wil buiten op jou trampoline, kom!' En hij loopt al naar de trampoline van Kees. 'Nee,' zegt Kees, 'we gaan niet op het trampoline! We gaan binnen kwartet spelen. En ze krijgen ruzie. 'Jij bent gewoon stom, zegt Kees, ga jij maar lekker naar huis!' Hij geeft Mike een duw en loopt naar binnen. Mike staat op het grasveld en haalt zijn schouders op. Hij gaat naar huis. Om zes uur roept vader: 'Kees, we gaan eten!' Kees wast zijn handen en komt aan tafel. Vader vraagt: 'Waar is Mike?' 'Mike is stom' zegt Kees. Hij wilde op mijn trampoline. Maar ik ga echt niet met hem op de trampoline, want als hij dan op de trampoline gaat, dan gaat de trampoline stuk en de bal was ook al in de boom met Edo.' Kees' vader schudt zijn hoofd. 'Hoe moet dat nou Kees? Eerst Edo, nu Mike, en ze gaan allemaal naar huis. Dat wordt niks. Hij zegt: 'Kees, moet je eens luisteren. Jij zegt tegen Mike: 'Mike, ik wil niet dat je op mijn trampoline gaat. Maar Mike is je vriend. Misschien moet je even nadenken. Als Mike heel graag op je trampoline wil, dan mag het, maar dan zeg je gewoon: "Mike, je mag op mijn trampoline, maar ik vind dat wel spannend. Je moet heel voorzichtig zijn." Daar moet Kees weer over nadenken en als hij 's avonds naar bed gaat weet hij het. Hij vindt het alleen wel moeilijk om Mike weer uit te nodigen. Daarom besluit hij Evert te vragen.

Op het schoolplein, tijdens het voetballen, zegt hij: 'Hé Evert, kom jij vanmiddag bij mij spelen?' En weet je wat Evert zegt? 'Ja, is goed! Heb ik wel zin in. Maar ik moet het wel even aan mijn moeder vragen.' Gelukkig vindt zijn moeder het goed. Dus 's middags, als ze uit school komen, lopen ze samen naar het huis van Kees. Als Evert de trampoline ziet zegt hij enthousiast: 'Zullen we op de trampoline gaan?' Kees haalt diep adem en zegt: 'ja, dat is goed, maar Evert, ik vind het wel een beetje spannend want ik ben heel zuinig op mijn trampoline. Ik wil liever niet dat hij stuk gaat. Doe je wel voorzichtig?' 'Ja natuurlijk!' zegt Evert. 'Ik vind zo'n trampoline super tof!' en voorzichtig klimt hij op de trampoline en gaat springen. Na een poosje vraagt Evert: 'Wil jij ook?' En Kees wil ook, dus Evert gaat er af en Kees gaat er op en zo gaan ze om de beurt. Dan heeft Evert een goed idee. 'Zullen we samen in het bos een avontuur spelen?' Dat vindt Kees een heel goed idee. Samen in het bos spelen ze een spannend avontuur. Ze rennen tussen de bomen door, spelen dat ze soldaten zijn en piraten. Dat ze moeten vechten tegen zeerovers. En Kees en Evert winnen natuurlijk en om dat te vieren mogen ze op de trampoline springen en feest vieren met limonade en koekjes. Ze mogen elk twee koekjes. En als het tijd is en vader roept dat ze gaan eten is Evert er nog steeds! 'Hé Evert,' zegt vader, 'wat gezellig! Kom je ook mee eten?' Daar heeft Evert wel oren naar. Hij belt zijn moeder en die vindt het goed. Ze spreken af dat zijn moeder hem na het eten komt halen. En als Kees 's avonds naar bed gaat, vraagt zijn vader: 'En Kees, hoe was het nou?' En Kees zegt: 'ja, echt super gezellig! En weet je pap, ik vond het wel een heel goed idee om Evert toch op de trampoline te laten.